

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibus, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

Vita s. Bilhildis viduæ & sanctimonialis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

ciditur & quartus, & ait: Conforta me Deus veritatis, quoniam in te confidit anima mea. Absciditur & quintus, & ait: Ecce tibi Domine vicefies immolor.

Pfal. 58.

Tunc accedentes, pedem dextrum absciderunt: & dixit Iacobus: Nunc offeram munus celesti Regi, pro cuius amore hac patior. Absciderunt & pedem sinistrum: & B. Iacobus dixit: Tu es qui facis mirabilia, exaudi Domine & salua me. Absciderunt dextram manū, & ait: Misericordie tue adiuuent me. Ad sinistram ait: Tu es Deus qui facis mirabilia. Absciderunt dextrū brachium, & ait: Lauda anima mea Dominum, laudabo Dominū in vita mea, psallam Deo meo quandiū fuero. Absciderunt & sinistrum, & ait: Circundederūt me dolores mortis, & in nomine Domini vindicabor in eis. Tunc accedentes, absciderunt suram dextri pedis, scindentes vsq; ad femur. Tunc B. Iacobus in effabili dolore grauatus exclamans, ait: Domine Iesu Christe adiuua me, quia circundederunt me gemitus mortis. Et ait ad carnifices: Carnem nouam induet me Dominus, quam vestra vulnera maculare nequibunt. Iam carnifices defecerāt eo quod à prima hora diei vsq; ad nonā in eius incisione sudāssent. Tunc iterum accedentes, sinistri cruris suram absciderunt vsq; ad femur. Tunc exclamans B. Iacobus dixit: Dominator Domine exaudi me femiuuum, viuorū & mortuorum Deus. Digtos Domine non habeo, vt ipsos ad te porrigā: nec manus, vt eas ad te extendam. Pedes mei truncati, & genua mea demolita sunt, vt tibi genua flectere non valeam, & factus sum velut casura domus ablatis quibus sustentatur columnis. Exaudi me Domine Iesu Christe, & educ de carcere animā meam. Hoc cum dixisset, vnus de carnificibus accessit, & caput eius amputauit. Christiani igitur occultè accesserūt, & corpus eius rapientes honorificè sepeliētur. Passus est autē quinto Calend. Decembris.

Eccē martyris patientiam in amputatione singulorū membrorum. Psal. 71. 76. Psal. 145. Psal. 17. & 144.

Oratio eius sub mortē.

Caput ei ad vltimū amputatur.

ARIUS

DE EODEM S. IACOBO INTERCISO, EX

Nicephori Callisti Ecclesiasticæ Historiæ Lib. 14. Cap. 20.

Innita verò alia ab audacibus & impijs illis quoquē tentata sunt. Quale videlicet & illud est in Iacobo Persa parratum. Is enim cum Christianus antea fuisset, propter intercedentem sibi cum Isidgerde Persarum Rege amicitiam, paternam religionem reiecerat. Postquam autem per matrem & coniugem rursus ad fidem Christi admonitus reuertit, & eam rem princeps agrē tulit, acerbam quandam, & propter nouitatem admirandam, post supplicia multa subiit mortem. Nam vbi articulis & iuncturis quibusque, in commoda & apta totius corporis membrorum conformacione, ex manibus, brachijs, pedibus & furis ei resectis, reliquum nihil quā vnā cum ventre caput solum habuit, quoniam ne rum quidem fidem in Christum abiecit, & id ipsum postremò ferro amputatum est. Minimè verò mirandam, si rerum vniuersarum Dominus feritatem illorum sustinuit. Nam & qui Constantini imperium præcesserunt principes, rabiem suam aduersus veræ pietatis amatores euouerunt. Inprimis verò Diocletianus omnium grauissimus, ipso augustæ & venerandæ Passionis die, ecclesias sub imperio Rom. vbiq; omnes euertit. Et nouem elapsis annis, illæ quidem ad priorem florentes rediēre statum, ac potiùs & pulchritudinem, & amplitudinem multò præstantiorem recepēre. Diocletianus autem postremò disperijt, & cum impietate extinctus est.

Iacobus Persa ex Christiano ethnicius.

Idē denuò Christianus

Luculē tissimum eius martyrium.

Deus per longanimitatē suam Ecclesiæ tyrannicos persecutores sustinet.

Diocletiani interitus.

VITA S. BILHILDIS VIDVÆ ET SANCTI-MONIALIS, VT HABETVR IN BREVIARIO

Moguntino recens emendato.

TEMPORE, quo Clodoueus Francorū potiretur imperio, fuit in Orientalis Franciæ oppido Hocheimio vir clarissimus, Iberimus nomine, qui ex Mechtrida coniuge sua Bilhildem filiam suscepit. Qua ætate cum in Gallia & Germania Gentiliū etiā dūm superstitio apud plerosq; vigeret, parentes beatæ Bilhildis occultè Christianorum sacris fauebant. Quo factum est, vt in ipsis infantia annis filia Vuireburgum delata, ibidem catechumena quidem facta sit, sed baptismum tamen non consecuta. Accedente autem ætate, licet ignoraret puella se regenerationis lauacro carere: purum nihilominus in suo pectore Christofito

Nouēbr. 27.

*Alij Matildem habēt.

Parentes S. Bilhildis.

sto domicilium parare studebat: corpus ab omni spurcicia continens, & parsimonia ceterisque virtutum quibus suis ornamentis exercens ac componens.

Cogitur S. Bilhildis nubere.

Quod quidem ut rectius perficeret, in virginitatis proposito perseverare omnibus modis conabatur: sed vidua parentum voluntate, nupsit cuidam viro nobili & militari. Etsi autem matrimonij legibus esset subiecta, Christi tamen, quem toto corde dilexerat, obsequijs sedulo incumbebat. Non multo inde elapso tempore, cum iam vnius prolis mater esset, marito in bello defuncto, prole etiam paulo post vitam exempta, ex consilio Sigeberti Episcopi Moguntini sui avunculi, Moguntiam commigrat: renunciatisque patrimonij amplissimis censibus, ut pauper & expedita Christum sequeretur, areolam ibidem est adepta, in qua ecclesiam in honorem Dei genitricis semperque virginis Mariae construxit.

Sigebertus Episcopus Moguntin.

S. Bilhildis conditio monasterium.

Quo in loco sanctarum foeminarum conuentu numerofo collecto, quantum sufficere posset praediorum ad communem sustentationem, ijs contulit. In quibus ipse quoque pie viuens, non solum corpori eis necessaria, sed etiam sancta conuersationis exempla suppeditabat. Interim misericors Deus, famulam tuam diutius in vnum laborare non permittens, quibusdam sanctis eiusdem monasterij virginibus eam tantum catechumenam esse, necdum baptismi gratiam percepsisse, reuelat. Hoc illa cognito, Episcopum consulit: qui & ipse diuina reuelatione edoctus, eam regenerationis aqua censuit abluendam. Baptismo igitur percepto, multo feruentior illa Dei laudibus & pijs exercitijs instabat: donec graui tacta infirmitate, praesens seculum reliquit quinto Calendas Decembris. Sepulta a clero & populo Moguntino in basilica, quam suis ipsa sumptibus exaedificari curauerat: Vbi deinceps plurimis miraculis claruit.

Abit e vita.

VITA SANCTI PATRIS NOSTRI STEPHANI IVNIORIS, QUI MARTYRIO FVNCTVS EST TEMPORE Constantini Copronymi, propter sanctarum imaginum honorem & adorationem, de sumpta ex Regine matris Bibliotheca, interprete D. Iacobo Billio Pruneeo, S. Michaelis in Eremito Abbate doctissimo. Nos vero, ut permultas alias, Lectori gratificaturi, eam in capita distinximus. Habetur in operibus Io. Damasceni auctoris, post tres de Imaginibus orationes, vbi idem Billius ad pium Lectorem sequentem subiecit praefatunculam.

Post tres Damasceni de Imaginibus orationes commode me facturum existimaui, si Stephani Iunioris, qui pro earundem imaginum cultu ac defensione, Constantini Copronymi tempore, hoc est, non multo post Damasceni obitum, crudelissima morte affectus est, vitam prudem a me de Greco in Latinum conuersam, ac nunc primum editam subnecterem: quo Christianus Lector de eadem re, non modo literis consignatum, sed etiam sanguinis profusione confirmatum testimonium praesto habeat.

VITA.

Novembr. 28. Cap. i.

Vtile est p. bos viros laudare.

IVINA quaedam res est virtus, ac digna qua plurimis laudibus efferatur: non eo tantum nomine, quod amplissimam ijs, a quibus amatur, mercedem rependit, sed etiam quia vel sola sui commendatione auditores ad se pertrahere, ac zeli aculeum in eorum animis infingere potest. Operae precium est igitur eos, qui virtutis amore praediti sunt, beatos praedicare, atque eorum vitam omnibus narrare. Sic enim & erga eos debito munere perfingemur, & alios ad suam ipsius amoris excitabimus. Quoniam itaque vndique optimus ille ac praestantissimus Stephanus, cuius nunc vitam commemorandam suscepimus, ex eorum numero extitit, qui virtute insigniter amantur, summoque ipsius desiderio flagrant, exponamus oportet primum, quinam ipsi ortus, quaque disciplina atque institutio extiterit: (nam ne ea quidem eiusmodi est, ex qua nulla ad pios viros vtilitas & oblectatio reditura sit:) deinde monasticas ipsius palastras, ac demum quae in martyrio suo luculenter ac praclare gessit. Tulit igitur egregium hoc germen do-